

Meslek Yüksekokulu Öğretim Elemanlarının Öğretim Araç ve Materyallerini Kullanmalarına İlişkin Öğretim Elemanı ve Öğrenci Görüşleri*

Nezih ÖNAL¹, Yusuf BUDAK²

ÖZ

Bu çalışma, meslek yüksekokullarında görev yapan öğretim elemanlarının derslerinde öğretim araç ve materyallerini kullanma durumlarına ilişkin öğrenci ve öğretim elemanı görüşlerini tespit etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini Ahi Evran Üniversitesi Meslek Yüksekokulları oluşturmaktadır. Araştırmada 566 ikinci sınıf öğrencisi ve 74 öğretim elemanı uygun örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Araştırma verileri, uzman görüşleri alınarak yapılandırılan anket formları ile toplanmıştır. Öğretim elemanlarının derslerinde hangi sıklıkla hangi materyal ve araçları kullandıklarına ilişkin öğretim elemanı ve öğrenci görüşleri alınmıştır. Öğretim elemanları sorgulanan araç-gereçlerin birçoğunun, derslerinde kullanmaya uygun olmadığını ve bu araç-gereçlerin okullarında olmadığını belirtmiştir. Buna göre, meslek yüksekokullarında yeterli öğretim materyali ve araç-gerecinin olmadığı bu nedenle de öğretim elemanlarının öğretimlerinde bu araç-gereçleri kullanamadıkları sonucuna varılabilir.

Anahtar kelimeler: Eğitim, Öğretim, Öğretim Araç ve Materyali Kullanma

Vocational School Instructors and Students' Views on the Instructors' Usage of Teaching Tools and Materials

ABSTRACT

This study aims to determine vocational school students and instructors' views on the instructors' usage of teaching tools and materials while taking classes. The study has been carried out on Ahi Evran University Vocational Schools' Students and Instructors by using scanning method. 566 second-grade students and 74 instructors have been determined according to convenience sampling method. Research data has been collected by means of questionnaire prepared according to the experts' opinions. The data has shown the frequency of the instructors' usage of which teaching tools and materials while taking classes. The instructors have stated that most of the teaching tools and materials aren't suitable for being used during the courses and they aren't available at school. The conclusion of the study make it clear that sufficient teaching tools and materials aren't available at vocational schools and thus instructors cannot integrate them in their courses.

Keywords: Education, Teaching, Using Teaching Tools and Materials

¹ Arş. Gör., Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi BÖTE Bölümü, nezihonal@nigde.edu.tr

² Prof. Dr., Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü, budaky@gazi.edu.tr

* Bu çalışmanın sayısal verileri birinci yazarın yüksek lisans tezinden alınmıştır.

GİRİŞ

Bilgi ve iletişim teknolojileriyle ilgili gelişmelerin bireyleri yeni beceriler kazanmaya yönelttiği bilinen bir gerçektir. Söz konusu gelişmeler, yaşam boyu eğitimi zorunlu kılmaktadır. Aksi halde mesleki ve sosyal yaşamda uyum sorunları ortaya çıkmaktadır. Yaşam boyu eğitim kapsamında yeni bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımına ilişkin becerilerin önemli bir yeri tuttuğu söylenebilir (Akkoyunlu ve Özer, 1998; Budak, 2009). Okullardaki eğitim-öğretim faaliyetlerinde teknoloji kullanılmasının zaman ve para kaybına yol açacağını belirtenlere oranla, bunun öğrenci başarısını artırdığını belirtenlerin sayısı daha fazladır (Bransford, Brown ve Cocking, 1999). Teknoloji kullanımı maddi açıdan külfetli olsa bile öğrenmeye olumlu katkısı olduğu için bu külfetin göz ardı edilmesinin gerekli olduğu düşünülmektedir.

Günümüzde bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımını gerektirmeyen hiçbir iş kalmamıştır. Eğitim veren kurumlar ve kişiler de bu değişime ayak uydurmak durumundadır. Özellikle 1970'lerden günümüze kadar geçen sürede bilişim teknolojilerinin kullanımında giderek artan bir patlama olmuştur. Bu kapsamda bilgi teknolojisindeki gelişmelerde bilgi devrimi olarak adlandırılmıştır (Akkoyunlu ve Özer, 1998). Bu gelişmeler eğitim sistemlerini ister istemez etkilemiştir. Daha etkili ve kalıcı öğrenmeyi sağlamaya yönelik eğitim ortamlarının oluşturulması ve zenginleştirilmesi amacıyla tepegöz ve teyple başlayan eğitimde teknoloji ürünlerinin kullanım dönemi hız kazanmıştır. Eğitimde araç-gereç kullanımı ve yararları konusu 1920'lerde ortaya çıkmaya başlamış ve 1950'lerden itibaren uzun süre öğretmen ve eğitimciler arasında tartışılmıştır (Rıza, 1997). Eğitim teknolojisi kapsamına giren araç-gerecin öğrenmeyi kolaylaştırma açısından katkıları anlaşıldığından (Lebrun, Bédard, Hasni ve Grenon, 2006) tartışmaların yeni teknolojilerin getirdiği olanakların eğitim ortamına uyarlanması ve daha etkili kullanımına ilişkin ilkelerinin geliştirilmesi üzerinde yoğunlaştığı da gözlenmektedir (Bernardez, 2009).

Türkiye'de güncel teknoloji ürünleri, araç-gereç ve öğretim materyalleri sınıflarda hızla yerini almaya başlamıştır. Bunun en somut ve yeni örneği FATİH Projesi olarak verilebilir. Bu durumda eğitimcilerin çağın getirdiği yenilikler doğrultusunda, öğrenme-öğretme sürecinde öğrencilere başarılı bir biçimde rehber olabilmeleri için, eğitim ortamlarında bilgi teknolojilerini etkili bir şekilde işe koşma becerilerine sahip olmaları gerekmektedir. Eğitim teknolojileri her ne kadar etkili öğrenme-öğretme konusunda yarar sağlasa da teknoloji ürünlerinin etkili kullanımında en önemli rol öğretmenlere düşmektedir (Seferoğlu, 2007). Eğitimcilerin hizmet öncesinde çok iyi eğitilmiş olması, hizmet içinde de bu niteliğini koruyabilmesi için gelişen bilim ve teknolojilerden yararlanması esastır (Yılmaz, 2007). Çağdaş eğitimbilim ilkelerine göre öğrenenin, öğrenme etkinliklerine aktif olarak katılması yani duyu organlarını öğrenmeye yönelik etkili bir biçimde işe koşması gerekir. Bu nedenle öğrenmeyi kolaylaştırıcı, motivasyonu sağlayıcı, ilgi ve istek uyandırıcı uyarıcılara ihtiyaç vardır. Bu uyarıcıları kabaca eğitim teknolojisi şeklinde ifade etmek mümkündür."Eğitim

ortamında istendik davranışı öğrenciye kazandırmak için gerekli araç-gereçlerin tümü ve bunların eğitim ortamında kullanımı”(Sönmez, 2007, s.165) eğitim teknolojisi olarak ele alınabilir. Eğitim teknolojisi kapsamında birçok araç-gereç ve materyal bulunmaktadır. Bunların en temel işlevi öğrencinin öğrenmesini kolaylaştırmaktır. Saban (2008, s.61)’a göre: “Öğrenme öğretme sürecinde kullanılan ve bu süreci destekleyen kaynak, materyal, görsel, işitsel, teknolojik ve güncel olan her şey araç ve gereçtir”. Bu tanıma göre bir dersin veya konunun özellikleri dikkate alınarak kullanılan pek çok eşya ve materyalin ders araç-gereci olarak nitelendirilmesi mümkündür.

Eğitim-öğretim sürecinde araç-gereç kullanımı öğretim ortamlarının etkililiğine ortam hazırlayarak eğitim programlarının başarılı olmasında aktif rol oynamaktadır (Çelik, 2007; Kuzu ve Yeşilyurt, 2008). Eğitimcilerin derslerde kullanacakları araç-gereçleri seçerken öncelikle hedef kitlesi olan öğrencilerin bilgi, yetenek, ilgi ve motivasyonlarını göz önüne almalarının gerekli ve önemli olduğu düşünülmektedir. Çünkü özellikle görsel ve işitsel araç-gereçlerin derslerde kullanımının dersin işleyişini kolaylaştırdığı, ders sunumlarını daha etkili hale getirdiği ve eğitimcilerin zengin bir öğretim ortamı sağladığı söylenebilir (Demirel, 2004). Tasarım açısından iyi olan öğretim araç-gereçleri öğretim sürecini zenginleştirerek öğrenmeyi artırır. Öğretim araç-gereçleri; (1) Çoklu öğrenme ortamı sağlar, (2) Öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarının karşılanmasına yardımcı olur, (3) Dikkat çeker, (4) Hatırlamayı kolaylaştırır, (5) Soyut şeyleri somutlaştırır, (6) Zamandan tasarruf sağlar, (7) Güvenli gözlem yapma imkânı sağlar, (8) Farklı zamanlarda birbirleriyle tutarlı içeriğin sunulmasını sağlar, (9) Tekrar tekrar kullanılabilir, (10) İçeriği basitleştirerek anlaşılmasını kolaylaştırır (Yalın, 2003, s.82).

Araç-gereçlerle gerçekleştirilen ders öğretiminin öğretimi verimli ve etkili kıldığına yönelik literatürde birçok çalışma yer almaktadır (Uşun, 2006; Yanpar, 2006; Demirel, 2008; İşman, 2008; Kuzu ve Yeşilyurt, 2008; Yalın, 2003). Öğretimde materyal ve araç-gereçlerden beklenen yararın sağlanabilmesi, eğitimcinin mesleki becerileriyle doğrudan ilişkilidir. Bu nedenle eğitim sistemlerinde araç-gereçlerden yararlanabilmenin yolunun, eğitimcilerin bunları etkili bir biçimde kullanabilecek nitelikte yetiştirilmesinden geçtiği söylenebilir (Qiyun, 2009). Bu durum, temelde öğretmenlerin ve öğretim elemanlarının bilgi çağı toplumunun gereksinimlerine cevap verecek nitelikte donatılmasını gerektirmektedir. Çünkü bir toplumun gelişerek bilgi toplumu düzeyine ulaşmasında eğitimcilerin en önemli rolü oynadığı açıkça dile getirilmektedir (Uşun, 2006). Ayrıca öğretmen adaylarının da iyi bir eğitimden geçmesi gerekmektedir. Bunun yolunun ise bilimsel yollarla hazırlanmış öğretmen eğitimi programlarıyla olacağı düşünülmektedir. Bu konuda birçok bilim insanı (Alkan, 2005; Kruger, Hansen ve Smaldino, 2000) da aynı görüşü paylaşmaktadır. Onlara göre eğitimcilerin, öğretim araç-gereçlerini sadece çalıştırmayı bilmeleri yeterli değildir. Bunları etkili ve verimli biçimde kullanmalarını sağlayıcı becerilerle donanımlı olmaları ve bu becerileri öğretim

hedefleri doğrultusunda etkili biçimde kullanmaları gerekmektedir (Fidan, 2008; Hızal,1992).

Eğitimcilerin, öğretimde materyal ve araç-gereç kullanılması konusunda yeterli becerilerden yoksun bulunmaları, onların sınıf ortamında söz konusu araç-gereçleri ustaca kullanamamaları sonucunu doğurmaktadır (Flowers ve Algozzine, 2000). Eğitimcilere, çağdaş öğretim materyal ve araç-geçlerinin kullanımına ilişkin yeterli eğitim verilmediği takdirde öğrenme-öğretme sürecinde bunlardan yararlanmalarını beklemek doğru değildir. Bu yüzden çoğu eğitimcinin öğretim materyal ve araç-gereci el altında bulunsa bile bunları kullanmadan klasik yollarla ders işledikleri gözlenmektedir (Duhaney, 2000). Clark (1982, s.335)'a göre bunun temel gerekçesi, öğretim materyallerinin ve araç-gereçlerinin öğrenme-öğretme sürecinin bir parçası olduğunun düşünülmemesi ve söz konusu araçların bilinçsiz bir şekilde kullanılmasıdır. Bu konuda yükseköğretimde çalışan öğretim elemanlarına da önemli görevler düştüğü düşünülmektedir. Öğretim elemanlarının derslerinde başarılı bir şekilde çağdaş öğretim materyallerini ve araç-gereçlerini kullanabilmeleri için bazı becerilere sahip olmaları gerekmektedir. Bu becerileri şöyle sıralamak mümkündür: Bilgi teknolojileri okuryazarlığı, eğitim amaçları doğrultusunda eğitim-öğretim materyallerini kullanabilme, öğrencileri bilişim teknolojilerini kullanmaya yöneltebilme, bilgiye ulaşma ve bilgiyi kullanma becerilerinin kazanılmasında öğrenciye destek olabilme, öğrenme ortamını öğrencilerin öğretim materyallerini ve bilişim teknolojilerini eğitim amaçlı kullanabilecekleri şekilde düzenleyebilme, mesleki gelişimleri ve deneyim paylaşımı için meslektaşları ile işbirliği yapabilme, öğrenci ve içerik etkileşimini etkili bir şekilde sağlamaya yönelik özel amaçlı öğretim materyali tasarlayıp geliştirebilme (ISTE, 2000).

Surry (2000)'e göre günümüzde çağdaş öğretim materyalleri, yükseköğretim kurumlarının sorunlarını ortadan kaldıracak birer kurtarıcı olarak görülmektedir. Ancak yapılan onca yatırıma ve harcanan onca çabaya rağmen, pek çok yükseköğretimde görevli öğretim elemanının öğretim materyal ve araç-gereçlerini sınırlı bir şekilde ve yenilikçi olmayan biçimlerde kullandıkları ortaya çıkmıştır. Aynı şekilde, ülkemizde de yükseköğretimde yeni teknolojilerin kullanımının istenilen düzeyde olmadığı gözlenmektedir (Göktaş, Yıldırım ve Yıldırım, 2008). Hâlbuki öğretim elemanlarının derslerin özelliklerine, öğretim amaçlarına ve öğrencilerin ihtiyaçlarına göre öğretimde araç-gereç ve öğretim materyali kullanmaları, öğrencilerin öğrenmeye karşı daha istekli olmalarını sağlayacaktır. Çünkü günümüzde öğrenciler, bilişim teknolojileriyle çok erken yaşlarda tanıştıkları için (Duhaney, 2000), okul ve sınıf ortamlarında bilişim teknolojilerinden yararlanmayı bilen ve bunları rahatlıkla kullanabilen öğretim elemanlarıyla karşılaşma beklentisi içindedirler (Güven, 2006).

Nitelikli eleman yetiştiren yükseköğretim kurumlardan olan meslek yüksekokullarının da teknolojik olarak geliştirilmesi, kapsamlı eğitim kurumları haline getirilmesi oldukça önemli görülmektedir. Meslek yüksekokullarının

açılmasındaki amaç; gerçek anlamda sanayinin ihtiyacı olan nitelikli teknik elemanların ve meslek elemanlarının yetiştirilmesini sağlamaktır. İş dünyasının gereksinim duyduğu nitelikteki elemanların yetiştirilmesi için meslek yüksekokullarının, gerek eğitim kadrosu gerekse altyapıları ile yeterli donanımına sahip hale getirilmesi gereği güncel eğitim tartışmaları arasında önemli bir yer tutmaktadır. Meslek yüksekokullarında iki yıl gibi kısa bir eğitim süresi içerisinde yetiştirilen meslek elemanlarının eğitilmesinde çağdaş öğretim materyallerinin kullanımının, öngörülen nitelikte meslek elemanı yetiştirilmesine önemli katkılar sağlayacağı şüphesizdir. Bunun için meslek yüksekokullarında eğitim verecek olan öğretim elemanlarının da gelişen teknolojiye ayak uydurabilmesi, çağdaş öğretim materyal ve araç-gereçlerini kullanabilmesi, gerektiğinde özel amaçlı öğretim materyalleri üretecek niteliklere sahip olması gerektiği düşünülmektedir. Bu gereklilik bağlamında meslek yüksekokullarında görev yapan öğretim elemanlarının öğretim materyallerini ve araç-gereçlerini kullanma durumları bu araştırmaya konu alınmıştır. Buradan yola çıkarak gerçekleştirilen bu araştırmanın amacı, “meslek yüksekokullarında görev yapan öğretim elemanlarının öğretim araç-gereç ve materyali kullanma durumlarına ilişkin öğrenci ve öğretim elemanlarının görüşleri nelerdir?” sorusuna cevap aramak olarak belirlenmiştir. Ayrıca aşağıdaki alt amaçlara da cevap aranmıştır.

- 1-Meslek yüksekokullarındaki öğretim elemanlarının öğretim araç-gereç ve materyallerini kullanmalarına ilişkin öğrenci görüşleri nelerdir?
- 2-Meslek yüksekokullarındaki öğretim elemanlarının öğretim araç-gereç ve materyallerini kullanmalarına ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?
- 3-Meslek yüksekokulundaki öğretim elemanlarının öğretim araç-gereç ve materyallerini kullanmalarına ilişkin bazı engellere yönelik öğretim elemanı görüşleri nelerdir?

YÖNTEM

Bu araştırmada meslek yüksekokulu öğretim elemanlarının ders sırasında öğretim araç ve materyallerini kullanmalarına ilişkin öğretim elemanı ve öğrenci görüşleri belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırma bu yönüyle tarama modeli niteliğindedir. Araştırmanın çalışma evrenini Kırşehir İli Ahi Evran Üniversitesi'ne bağlı Çiçekdağı Meslek Yüksekokulu, Kaman Meslek Yüksekokulu, Kırşehir Meslek Yüksekokulu ve Mucur Meslek Yüksekokulunda öğrenim gören öğrenciler ve meslek dersi veren öğretim elemanları oluşturmaktadır. Örneklem ise uygun örnekleme (convenience sampling) yöntemiyle bu okullarda öğrenim gören 566 ikinci sınıf öğrencisi ve bu okullarda meslek dersleri veren 74 öğretim elemanı olarak belirlenmiştir. Uygun örnekleme, yakın çevrede bulunan, ulaşılması kolay ve araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen bireyler üzerinde yapılan örnekleme olarak tanımlanmaktadır (Erkuş, 2009, s.98). Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından yapılandırılan “1:Hiçbir zaman, 2:Nadiren, 3:Bazen, 4:Sıklıkla, 5:Her zaman” şeklinde derecelendirilen 5’li Likert tipi anket kullanılmıştır. Alan yazın taranarak anket formuna konulan araç-gereçler, kapsam geçerliliği için alan

uzmanı öğretim elemanlarının görüşleriyle şekillendirilmiş, aynı şekilde yapılan görüşmeler neticesinde bu araç-gereçlerin kullanımını engelleyebilecek bazı faktörler de belirlenmiş ve sorgulanmıştır. Uygulanan anket formlarına ait veriler SPSS 15 programına girilerek verilere ilişkin elde edilen frekans, yüzde dağılım değerleri üzerinden yorumlamalara gidilmiştir.

Araştırma örneklemindeki öğretim elemanı ve öğrencilere ilişkin dağılım Tablo 1.'de verilmiştir.

Tablo 1. Araştırma Örneklemindeki Meslek Yüksekokulu Öğretim Elemanı ve Öğrencilerinin Dağılımı

Meslek Yüksekokulu (MYO)	Öğretim Elemanı		Öğrenci	
	n	%	n	%
Çiçekdağı MYO	9	12.2	61	10.8
Kaman MYO	22	29.7	162	28.6
Kırşehir Ahi Evran MYO	31	41.9	193	34.1
Mucur MYO	12	16.2	150	26.5
TOPLAM	74	100.0	566	100.0

BULGULAR ve YORUMLAR

Birinci Alt Amaca İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Araştırmaya katılan öğrencilerin görüşlerine göre öğretim elemanlarının öğretimde araç-gereç ve materyal kullanmalarına ilişkin sıklık düzeyine ilişkin frekans ve yüzde değerleri aşağıda Tablo 2.'de yer almaktadır.

Tablo 2. Meslek Yüksekokulu Öğretim Elemanlarının Öğretimde Araç-Gereç Kullanma Durumlarına İlişkin Öğrenci Görüşleri

Araç-Gereç & Materyal	1-Hiçbir Zaman		2-Nadiren		3-Bazen		4-Sıklıkla		5-Her Zaman	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Yazı tahtası	41	7.2	28	4.9	61	10.8	140	24.7	296	52.3
Hesap makinesi	83	14.7	93	16.4	126	22.3	148	26.1	116	20.5
Flash bellek	39	6.9	125	22.1	156	27.6	168	29.7	78	13.8
Projeksiyon cihazı	95	16.8	67	11.8	174	30.7	149	26.3	81	14.3
Basılı materyaller	103	18.2	107	18.9	132	23.3	135	23.9	89	15.7
Bilgisayar 1 (CD / DVD ortamında sunulan eğitsel paket programlar)	94	16.6	126	22.3	166	29.3	127	22.4	53	9.4
Soyut görsel semboller (Grafikler, tablolar, şekiller, haritalar vb.)	171	30.2	131	23.1	152	26.9	62	11.0	50	8.8

Tablo 2.'nin Devamı

Araç-Gereç & Materyal	1-Hiçbir Zaman		2-Nadiren		3-Bazen		4-Sıklıkla		5-Her Zaman	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Bilgisayar 2 (İnternet ortamında sunulan eğitsel yazılımlar)	208	36.7	130	23.0	121	21.4	67	11.8	40	7.1
Opak Projektörler (Kitap gibi mat yüzeyleri yansıtan cihaz)	263	46.5	77	13.6	104	18.4	81	14.3	41	7.2
Fotoğraflar	246	43.5	113	20.0	108	19.1	65	11.5	34	6.0
Üç boyutlu materyaller (Gerçek eşyalar, modeller vb.)	314	55.5	100	17.7	95	16.8	36	6.4	21	3.7
Fotoğraf makineleri	397	70.1	68	12.0	56	9.9	25	4.4	20	3.5
Video kamera	399	70.5	66	11.7	58	10.2	24	4.2	19	3.4
Televizyon	435	76.9	49	8.7	32	5.7	28	4.9	22	3.9
Elektronik tahta	512	90.5	31	5.5	12	2.1	6	1.1	5	0.9

Tablo 2.'de yer alan öğrenci görüşlerine göre yazı tahtasının öğretim elemanları tarafından en çok kullanılan araç-gereç (% 52.3 “her zaman”, % 24.7 “sıklıkla”, % 10.8 “bazen”, % 4.9 “nadiren”, % 7.2 “hiçbir zaman”) olduğu gözlenmektedir. Nitekim Özhelvacı (2003) da çalışmasında, yazı tahtasının çok klasik bir teknoloji olduğunu, her eğitim-öğretim ortamında rahatlıkla bulunmakta olduğunu ve kullanımı kolay olduğundan, diğer (düz yapıya) basit yapıdaki öğretim materyallerine göre öğretim elemanları tarafından daha çok kullanıldığını vurgulamaktadır.

Tablo 2.'deki verilere göre yazı tahtasının ardından hesap makinesi % 20.5 oranında “her zaman” ve % 26,1 oranında “sıklıkla” oranında en çok kullanılan ikinci araç-gereç olmuştur. Bunun temel nedeninin de İnşaat, Muhasebe gibi hesap makinesiyle hesaplama gerektiren bölüm öğrencilerinin fazlalığından kaynaklı olduğu düşünülmektedir. Flash bellek kullanımına yönelik görüşlerin “her zaman” %13.8, “sıklıkla” 29.7, “bazen” %27.6, “nadiren” %22.1, “hiçbir zaman” %6.9 oranında, Projeksiyon cihazı kullanımına yönelik görüşlerin ise “her zaman” %14.3, “sıklıkla” 26.3, “bazen” %30.7, “nadiren” %11.8, “hiçbir zaman” %16.8 oranında olduğu görülmektedir. Buradan yola çıkarak öğretim elemanlarının basılı materyaller ve yazı tahtası yanı sıra projeksiyon cihazı, flash bellek ve hesap makinesi gibi teknolojik araçları da kullanıyor olduğu fikrini paylaşan öğrenci görüşlerinden, öğretim elemanlarının gelişen teknolojiye tamamen ilgisiz olmadığı şeklinde bir sonuç çıkarılabilir.

Aslında yüzde ve frekans değerlerinden anlaşıldığı üzere, öğretim elemanlarının araç-gereç kullanımı öğrenci görüşlerine göre genel olarak çok yüksek değildir. Öğrenci görüşlerine göre elektronik tahta % 90.5 ile hiçbir zaman, % 5.5 ile nadiren, % 2.1 ile bazen, % 1.1 ile sıklıkla, % 0.9 ile her zaman kullanılmaktadır.

Bu sonucu destekleyen başka çalışmalar arasında olan Hacısalihoğlu (2008)'nin yaptığı çalışmada öğretmenlerin en az kullandıkları beş materyal/teknoloji sıralamasında elektronik tahtanın da yer aldığı ve bunun az kullanılan teknolojilerden biri olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

İkinci Alt Amaca İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının görüşlerine göre öğretim elemanlarının öğretimde araç-gereç kullanmalarına ilişkin sıklık düzeyi frekans ve yüzde değerleri aşağıda Tablo 3.'de yer almaktadır.

Tablo 3. Meslek Yüksekokulu Öğretim Elemanlarının Öğretim Materyallerini Kullanma Durumlarına İlişkin Öğretim Elemanı Görüşleri

Araç-Gereç & Materyal	1-Hiçbir Zaman		2-Nadiren		3-Bazen		4-Sıklıkla		5-Her Zaman	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Yazı tahtası	--	--	2	2.7	8	10.8	21	28.4	43	58.1
Basılı materyaller	--	--	2	2.7	8	10.8	29	39.2	35	47.3
Flash bellek	--	--	4	5.4	15	20.3	34	45.9	21	28.4
Bilgisayar 1 (CD veya DVD ortamında sunulan paket programlar)	5	6.8	9	12.2	13	17.6	21	28.4	26	35.1
Projeksiyon cihazı	5	6.8	8	10.8	15	20.3	22	29.7	24	32.4
Bilgisayar 2 (İnternet ortamında sunulan eğitsel yazılımlar)	7	9.5	15	20.3	19	25.7	16	21.6	17	23.0
Soyut görsel semboller (Grafikler, tablolar, şekiller, haritalar vb.)	10	13.5	14	18.9	19	25.7	17	23.0	14	18.9
Resimler	9	12.2	16	21.6	25	33.8	15	20.3	9	12.2
Hesap makinesi	18	24.3	12	16.2	13	17.6	16	21.6	15	20.3
Fotoğraflar	15	20.3	15	20.3	22	29.7	14	18.9	8	10.8
Üç boyutlu materyaller (Gerçek eşyalar, modeller vb.)	31	41.9	15	20.3	10	13.5	10	13.5	8	10.8
Fotoğraf makineleri	39	52.7	11	14.9	15	20.3	7	9.5	2	2.7
Tepegöz ve tepegöz asetatı	48	64.9	14	18.9	10	13.5	2	2.7	--	--
Opak Projektörler (Kitap gibi mat yüzeyleri yansıtan cihaz)	57	77.0	6	8.1	4	5.4	3	4.1	4	5.4
Video kamera	49	66.2	16	21.6	6	8.1	3	4.1	--	--
Televizyon	66	89.2	4	5.4	2	2.7	1	1.4	1	1.4
Elektronik tahta	71	95.9	1	1.4	2	2.7	--	--	--	--

Tablo 3.'de yer alan öğretim elemanı görüşlerine göre de yine öğretim elemanlarının yazı tahtasını (%58.1 “her zaman”, % 28.4 “sıklıkla”, % 10.8 “bazen”, % 2.7 “nadiren”) en çok kullandıkları söylenebilir. Ayrıca yazı tahtasını takiben basılı materyalleri, flash belleği, bilgisayar-1’i (cd veya dvd ortamında sunulan paket programlar), projeksiyon cihazını yüzde frekans değerleri ve kullanım sıklığına göre sıralamak mümkündür.

Tablo 3.’den öğretim elemanlarının bilgisayar-1 (cd veya dvd ortamında sunulan paket programlar), bilgisayar-2 (İnternet ortamında sunulan eğitsel yazılımlar) ve projeksiyon cihazının “her zaman” ve “sıklıkla” oranındaki yüzde ve frekanslarına dikkat edilecek olursa bu araç-gereçlerinin kullanımı sayesinde öğretimlerini zenginleştirmeye çalıştığı düşünülmektedir. Buradan yola çıkarak bu tip dijital öğretim araç-gereçlerinin derslerde kullanımı konusunda öğretim elemanlarının genel olarak öğrenci görüşlerine kıyasla daha olumlu görüşlere sahip olduğunu ifade etmek mümkündür.

Tablo 3.’deki değerler incelendiğinde öğretim elemanlarının gene elektronik tahtayı %95.9 oranında “hiçbir zaman”, %1.4 oranında “nadiren” %2.7 oranında “bazen” kullandıkları görülmektedir. Buradan hareketle öğrenci ve öğretim elemanı görüşlerinin birbiriyle biraz çeliştiği gözlenmektedir. Çünkü öğrenciler Tablo 2.’de öğretim elemanlarının elektronik tahta kullanmaları için %90.5 oranında “hiçbir zaman”, %5.5 oranında “nadiren”, %2.1 oranında “bazen”, %1.1 oranında “sıklıkla” ve %0.9 oranında “her zaman” diye görüş bildirmişlerdi. Ancak bu iki tablodaki araç-gereçler birlikte incelendiği takdirde bu çelişkinin çok da önemli olmadığı, bunun öğretim elemanı ve öğrenci sayılarının farklı oluşundan kaynaklı olduğu, genel anlamda araç-gereçlerin öğretim elemanları tarafından derslerinde kullanılmasına yönelik öğrenci ve öğretim elemanı görüşlerinin birbirine yakın olduğu düşünülmektedir. Öğretim elemanlarına göre yeni teknolojik araç-gereçlerin kullanımının istenilen seviyede olmasını engelleyen bazı etmenlerin varlığından söz edilebilir. Bu engellerden biri de bir araç-gerecin öğretim ortamında ya çok az olması ya da hiç olmamasıdır. Özellikle elektronik tahtanın okullarda ve sınıflarda etkin kullanımının yeni yaygınlaşmaya başlaması nedeniyle az bulunur olması veya öğretim elemanlarının bu teknolojiyi yeterince tanımıyor olmaları buna örnek gösterilebilir. Tablo 3.’deki elektronik tahtaya verilen cevabın %95.9’unun “hiçbir zaman” oranında olması bunun kanıtıdır. Buna benzer şekilde Özhelvacı (2003) Milli eğitimdeki öğretmenlerle yaptığı araştırmasında öğretmenlerden yaklaşık %35’inin televizyonu, videoyu, radyoyu ve tepegözü eğitim-öğretim ortamında etkin kullandıklarını, bunun aksine diğer yeni teknolojileri kullanma oranlarının ise çok daha düşük olduğunu belirtmiştir.

Gerçekleştirilen farklı düzeylerdeki bazı araştırmalarda da öğretim sürecinde materyal ve araç-gereç kullanımının olumlu sonuçlar ortaya koyduğu dikkat çekicidir. Örneğin; Can (2009) “İlköğretim 4. ve 5. Sınıflarda Sosyal Bilgiler Dersinde (Araç-Gereç) Materyal Kullanımının Öğrenci Başarısına Etkisi” başlıklı araştırmasında, materyallerle desteklenerek öğretimin sağlandığı deney

grubunun, geleneksel yöntemin uygulandığı kontrol grubuna göre daha başarılı olduğunu ortaya koymuştur. Kazu ve Yeşilyurt (2008) tarafından yapılan “Öğretmenlerin Öğretim Araç-Gereçlerini Kullanma Amaçları” adlı araştırmalarında öğretmenlerin derslerde öğretim araç gereçlerini kullanma nedenlerinin başında araç-gereç kullanmanın kalıcı öğrenmeyi sağlaması özelliğinin geldiği sonucuna ulaşılmıştır. Ancak araştırmalarında hedef kitle olan öğretmenler, derslerde öğretim araç-gereçlerinin kullanılmasının dersin verimliliği açısından önemli olduğunu belirtmelerine rağmen ulaştıkları bulgular derslerinde kısmen araç-gereç kullandıkları şeklinde olmuştur.

Yalın (2003)'a göre öğretim araç-gereçlerinin teorik faydaları ne kadar çok olursa olsun, bunların eğitim ortamlarında kullanımı için hem eğitimcilerin hem de öğrencilerin belirli düzeyde bilgi ve becerilerinin olmaları gerekmektedir. Öte yandan öğretim araç-gereçlerini kullanıp kullanmama konusu eğitimcinin sadece bilgi ve becerisine bağlı olmayıp, kullanılacak araç-gereçlerin derslerin işlenmesi sürecinde öğrencilere faydalı olacağına inanmalarına ve kullanma yönünde istekli olmalarına da bağlıdır.

Üçüncü Alt Amaca İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Öğretim elemanlarının görüşlerine göre öğretim elemanlarının öğretimde araç-gereç ve materyal kullanmalarını engelleyen bazı sebeplerin yer aldığı frekans ve yüzde dağılım sonuçları aşağıda Tablo 4.'de yer almaktadır.

Tablo 4. Öğretim Elemanlarının Öğretimde Araç-Gereç ve Materyal Kullanma Durumlarını Engelleyen Etmenler

Araç-Gereç & Materyal	Okulda Bulunuyor		Zaman Yok		Kullanılmaz Durumda		Yeterli Sayıda Değil		Okulun Fiziki Koşulları Uygun Değil		Araç-Gereci Tanmıyorum		Dersimde Kullanılmaya Uygun Değil		TOPLAM	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Elektronik tahta (Akıllı tahta)	70	94.6	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	2	2.7	72	97.3
Televizyon	24	32.4	3	4.1	1	1.4	4	5.4	1	1.4	--	--	33	44.6	66	89.2
Opak Projektörler (Kitap gibi mat yüzeyleri yansıtan cihaz)	33	44.6	--	--	--	--	2	2.7	--	--	1	1.4	18	24.3	54	73.0
Video kamera	15	20.3	--	--	--	--	1	1.4	--	--	--	--	33	44.6	49	66.2
Tepegöz ve tepegöz asetati	18	24.3	5	6.8	1	1.4	3	4.1	--	--	--	--	21	28.4	48	64.9
Fotoğraf makinesi	17	23.0	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	23	31.1	40	54.1

Tablo 4.'ün Devamı

Araç-Gereç & Materyal	Okulda Bulunmuyor		Zaman Yok		Kullanılmaz Durumda		Yeterli Sayıda Değil		Okulun Fiziki Koşulları Uygun Değil		Araç-Gereci Tanımıyorum		Dersimde Kullanılmaya Uygun Değil		TOPLAM	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Üç boyutlu materyaller (Gerçek eşyalar, modeller)	13	17.6	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	18	24.3	31	41.9
Hesap makinesi	2	2.7	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	18	24.3	20	27.0
Fotoğraflar	4	5.4	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	10	13.5	14	18.9
Soyut görsel semboller	3	4.1	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	7	9.5	10	13.5
Resimler	2	2.7	1	1.4	--	--	--	--	--	--	--	--	6	8.1	9	12.2
Bilgisayar (İnternet ortamında sunulan eğitsel yazılımlar)	3	4.1	--	--	--	--	1	1.4	1	1.4	2	2.7	7	9.5	7	9.5
Bilgisayar (CD / DVD ortamında sunulan paket programlar)	2	2.7	--	--	--	--	--	--	1	1.4	1	1.4	1	1.4	5	6.8
Projeksiyon cihazı	1	1.4	--	--	--	--	1	1.4	--	--	--	--	3	4.1	5	6.8
Flash bellek	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Basılı materyaller (Kitap, dergi vs)	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Yazı tahtası	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Öğretim elemanlarının görüşlerine göre verilen Tablo 4.'de öğretim elemanlarının yazı tahtası, basılı materyaller ve flash bellek için "hiçbir zaman" yanıtını vermedikleri, buna bağlı olarak da herhangi bir frekans ve yüzde değerinin çıkmadığı dikkat çekmektedir. Bu sonuca göre öğretim elemanlarının bu materyallere derslerinde yer verdikleri düşünülmektedir. Özellikle gelişen teknoloji ile bilginin bir yerden başka bir yere taşınmasını kolaylaştıran araç-gereçlerden biri olan flash belleğin, artık tüm öğretim elemanların kullandığı materyaller arasında yer aldığı söylenebilir.

Öğretim elemanları genel itibarıyla öğretim araç-gereci ve materyallerinin okulda bulunmaması ve derslerinde kullanılmaya uygun olmadığı gerekçesiyle derslerinde bunları kullanmadıkları ortak görüşlerine varmışlardır. Nitekim Hacısalihoğlu (2008)'nin yaptığı çalışmanın bulgularına bakıldığında da okulun fiziksel koşullarının uygun olmaması, okulda bulunmaması ya da yeterli sayıda

olmaması yeni eğitim teknolojilerinin kullanılmama nedenleri olarak görülmüştür. Bu bulgulara göre, çalıştığı örneklemede teknolojik araçların kullanımı için fiziksel alt yapının yetersiz olduğu ve/veya teknolojik eğitim araçlarının temin edilmesinde kaynak sıkıntısı yaşandığı yorumunu yapmıştır.

Tablo 4.'de öğretim elemanlarının % 94.6'sı elektronik tahtanın, % 44.6'sı opak projektörlerin, % 32.4 ü ise televizyonun okulda olmadığını belirtmişlerdir. Bu sonuçlara göre, öğretim elemanları bu araç-gereçleri derslerinde kullanmamalarını okullarda yeterli sayıda olmadıklarına bağlamaktadırlar. Fakat bununla birlikte uygulamalar sırasında araştırmacının yüz yüze görüştüğü özellikle meslekte kıdemli öğretim elemanları bu araç-gereçler olsa da kullanmaları konusunda bir çaba içerisine girmeyi düşünmediklerini, çok uzun süredir kullandıkları klasik yolla öğretim yapma yöntemlerinden vazgeçmelerinin zor olduklarını belirtmişlerdir.

Öğretim elemanlarının, % 44.6'sı televizyon ve video kamerayı, % 31.1'i fotoğraf makinesini, %28.4'ü tepegözü, % 24.3'ü opak projektörleri, hesap makinelerini ve üç boyutlu materyalleri derslerinde kullanmaya uygun görmemektedir. Bu sonuçlara göre öğretim elemanlarının derslerde kullandıkları araç-gereç ve materyalleri en az kullanılanlardan en çok kullanılanlara doğru sırasıyla elektronik tahta, televizyon, opak projektörler, video kamera, tepegöz ve tepegöz asetati, fotoğraf makinesi, üç boyutlu materyaller, hesap makinesi, fotoğraflar soyut ve görsel semboller, resimler, bilgisayarlar, projeksiyon cihazı, flash bellek, basılı materyaller ve yazı tahtası olarak sıralamak mümkündür.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Öğrenci görüşlerine göre öğretim elemanlarının, yazı tahtası ve basılı materyallerin yanı sıra hesap makinesi, flash bellek, projeksiyon cihazı bilgisayar ve eğitim cd'lerini yaygın olarak kullandıkları söylenebilir. Ancak, bu araçların dışında kalan bilgisayarın internet boyutunun, henüz ülkemizde yaygınlaşma gösterememiş elektronik (akıllı yada etkileşimli) tahtanın, bilgisayar teknolojisindeki hızlı gelişmeler sebebiyle de televizyonun çok az kullanıldığı hatta neredeyse hiç kullanılmadığı gözlenmektedir. Oysa internetin ve kapalı devre elektronik ortamlara dayalı öğretim araç-gereç ve materyallerinin sınıf içinde yer işgal etmemesi, kargaşa ve sıkışmaya meydan vermemesi nedeniyle kullanımının oldukça yaygınlaştırılması gerekir.

Öğretim elemanlarının öğretim araç-gereçlerini ve materyallerini kullanma konusundaki görüşleri incelendiğinde kullanımına ilişkin eğilimlerinin oldukça kuvvetli olduğu gözlenmektedir. Öğretim elemanları derslerinde yazı tahtası, basılı materyal ve flash belleği yüksek düzeyde kullandıklarını belirtirken, bu konuda sunulan anket formunda sunulan "hiçbir zaman" seçeneğinin tek bir öğretim elemanı tarafından bile işaretlenmemiş olması dikkat çekmektedir. Bu sonuca göre öğretim elemanlarının yazı tahtası ve basılı materyallerin yanı sıra

yüksek düzeyde flash bellek de kullanması, gelişen teknolojiye tamamen yabancı olmadıkları şeklinde yorumlanabilir. Buna ek olarak öğretim elemanları öğretim sürecinde bilgisayar-1 (cd veya dvd ortamında sunulan paket programlar)'den de yararlanarak uyarıcı zenginliği sağlamaya çalıştıkları söylenebilir.

Öğretim elemanları, bazı öğretimde kullanılan araç-gereç ve materyaller için derslerde kullanıma uygun olmadıkları ve/veya bunların okulda bulunmadıklarına ilişkin ortak görüşe varmışlardır. Başka bir ifadeyle bu araştırmaya konu olan meslek yüksekokullarının öğretim araç-gereç ve materyaller açısından yetersiz olduğu söylenebilir. Oysa meslek yüksekokullarında, iki yıl gibi kısa bir sürede meslek elemanı yetiştirildiğinden bu okullardaki sadece atölye ve laboratuvarlar değil, kullanılan derslikler de güncel teknolojilerle donatılabilir bunların öğretim elemanları tarafından aktif kullanılıp, öğrencilere de nasıl kullanıldıkları öğretilmesi kapsamında çalışmalar yapılabilir.

Yükseköğretimin süreçsel özellikleri ve yapılandırmacı yaklaşım uygulamaları dikkate alındığında algılama ve düşünme becerilerinin geliştirilmesi gereği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Bu becerilerin geliştirilmesi açısından yapılandırılmamış içerik ve bunu sağlaması öngörülen öğretim araç-gereç ve materyallerinin, hazırlanmış kitaplar dışında kalanlarının öğretim elemanlarınca öğretim hedefleri doğrultusunda düzenlenmesi kaçınılmazdır. Özellikle araç-gereçler bir yana materyal boyutunda düşünüldüğünde bu düzenleme öğretim materyali tasarım ve geliştirmeye ilişkin becerileri gerektirir ve özel olarak zaman ayrılmasıyla mümkündür. Sadece eğitim fakültelerinde değil meslek yüksekokullarındaki öğretim elemanlarının da materyal tasarım ve geliştirme konularında kendilerini geliştirmelerini teşvik edici imkânların (seminer, hizmet içi eğitim uygulamaları vb.) sağlanmasının gerektiği düşünülmektedir. Çünkü öğrenci görüşlerine göre öğretim elemanlarının öğretim araç-gereçlerini ve materyallerini kullanmaya eğilimli olduğu gerçeği söz konusu olduğundan bu eğilimin bilinçli uygulamalara dönüşmesini sağlamakla daha nitelikli ve etkili eğitimlerin gerçekleştirilmesi sağlanabilir. Öğretim elemanları derse girmeden önce ders planlarını daha ayrıntılı yapabilir, olabildiğince farklı eğitim teknolojilerini dersin içine katabilirler. Meslek yüksekokullarında var olan öğretim araç-gereçleri ve materyalleri aktif kullanılmasına yönelik derslerin kapsam ve içerikleri genişletilebilir, bunların derslerde daha fazla uygulamalı olarak kullanılmasına dönük çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKLAR

- Akkoyunlu, B. ve Özer, B. (1998). *Çağdaş Eğitimde Yeni Teknolojiler*. Eskişehir: Açıköğretim Fakültesi Yayınları.
- Alkan, C. (2005). *Eğitim Teknolojisi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Bernardez, M.(2009).Educational Technology During Economic Downturns. *Educational Technology Volume XLIX, Number 3,27.*

- Bransford, J. D., Brown A. L. and Cocking R. R.(1999).*How People Learn: Brain, Mind, Experience, and School*. Washington, D.C.: National Academy Pres.
- Budak, Y.(2009).Yaşam Boyu Öğrenme ve İlköğretim Programlarının Hedeflemesi Gereken İnsan Tipi. *G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 29,Sayı 3*, 693–708.
- Can, S. K. (2009). *İlkokul 4.ve 5. Sınıflarda Sosyal Bilgiler Dersinde (Araç-Gereç) Materyal Kullanımının Öğrenci Başarısına Etkisi*. (Yüksek Lisans Tezi). Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kars.
- Çelik, L. (2007). *Öğretim Materyallerinin Hazırlanması ve Seçimi. Özcan Demirel-Eralp Altun. (Ed.) Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Clark, M. (1982). *Technologie Appliquée à l'Education Ou Technologie Educative? , Paris UNESCO, Perspectives, Revue Trimestrielle de l'Education, 12, 3*.
- Demirel, Ö. (2004). *Öğretimde Planlama ve Değerlendirme. "Öğretme Sanatı"*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (2008). *Öğretme Sanatı*. (13. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Duhaney, Devon C.(2000). Technology And Theeducational Process: Transforming Classroom Activities. *International Journal of Instructional Media Vol. 27(1)*,67-72. The H.W. Wilson Company.
- Erkuş, A. (2009). *Davranış Bilimleri İçin Bilimsel Araştırma Süreci*. (İkinci Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Fidan, N. K.(2008). İlköğretimde Araç Gereç Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri. *Kuramsal Eğitimbilim, Cilt1, sayı1*, 48-61.
- Flowers, C.P. and Algozzine, R.F. (2000) Development and Validation of Scores on the Basic Technology Competencies for Educators Inventory. *Educational an Psychological Measurement, 60(3)*, 411-418
- Göktaş, Y. Yıldırım, Z. Yıldırım, S.(2008). Bilgi ve İletişim Teknolojilerinin Eğitim Fakültelerindeki Durumu: Dekanların Görüşleri. *Eğitim ve Bilim, Cilt 33, Sayı 149*, 31–43
- Güven, S. (2006). Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme Dersinin Kazandırdığı Yeterlilikler Yönünden Değerlendirilmesi (İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Örneği). *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 4(2)*, 165–179
- Hacısalihoglu, H. (2008). *Ticaret Meslek Liselerinde Görev Yapan Öğretmenlerin Eğitim Teknolojilerini Kullanım Düzeylerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Hızal, A. (1992). “İlköğretim Uygulamalarında Eğitim Teknolojisinden Yararlanma Olanakları”. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. Sayı: 8,81-87
- ISTE, (2000). National educational technology standarts and performance indicators for all teachers. Erişim adresi: <http://www.iste.org>.
- İşman, A. (2008). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı*. (3. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Kazu, H. ve Yeşilyurt, E. (2008). Öğretmenlerin öğretim araç-gereçlerini kullanım amaçları. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. 18 (2)*, 175-188.
- Kruger, K., Hansen, L. and Smaldino, S. (2000). Preservice Teacher Technology Competencies: A Model For Preparing Teachers of Tomorrow to Use Technology. *TechTrends, 44(3)* 47-50
- Lebrun, J. Bédard, J. Hasni, A. Grenon, V.(2006). Le matériel didactique et Pédagogique: *La conception, la sélection et l'utilisation du matériel didactique et pédagogique: Des enjeux socioéducatifs multiples*. Les Presses de l'université Laval, Canada.

- Özhelvacı, H.(2003). *Sakarya İlinin İlçelerinde Görev Yapan Öğretmenlerin Eğitim Teknolojilerini Kullanma Düzeyleri* Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.136927.
- Qiyun, W. (2009). Guiding Teachers in the Process of ICT Integration. *Educational Technology Volume XLIX, Number 5*.23-27
- Rıza, E.T. (1997). *Eğitim Teknolojisi Uygulamaları 1*.İzmir: Anadolu Matbaacılık.
- Seferoğlu, S. (2007). İlköğretim Bilgisayar Dersi Öğretim Programı: Eleştirel Bir Bakış ve Uygulamada Yaşanan Sorunlar. *Eurasian Journal of Educational Research*, 29, 99-111
- Saban, A. (2008). *Öğretim Teknolojisi ve Materyal Tasarımı ile İlgili Temel Kavramlar. Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı. (Ed.; SELVİ, K.)*. Ankara: AnıYayıncılık. 51-83.
- Sönmez, V.(2007).*Öğretmen Elkitabı*. Anı Yayıncılık.
- Surry, D. (2000). Strategies For Motivating Higer Education Faculty to Use Technology. *Innovations in Education and Training International, Vol: 37*.(2), 145-153
- Uşun, S. (2006). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Yalın, H. İ. (2003). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme*. (8. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Yanpar, T. (2006). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı*. (7. Baskı). Ankara: Anı Yayınları.
- Yılmaz, M. (2007). Sınıf Öğretmeni Yetiştirmede Teknoloji Eğitimi. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27 (1), 155-167.

SUMMARY

Lecture method is known to be amongst the most frequently used methods (Sönmez 2007). According to Clark (1982: 335), this is because teaching materials are not considered as a part of learning-teaching process and materials in question are not used consciously. Instruments and materials use of the teaching faculty members in their courses according to the characteristics of the courses, educational objectives as well as the needs of the students will result in more willingness of the students towards learning. This is because, in today's world, students meet information technologies at very early ages (Duhaney, 2000), thus, they expect to meet teaching faculty members who know how to benefit from information technologies and who are able to make use of those easily in schools and in classrooms (Güven, 2006). This study has been conducted within the scope of vocational school instructors as well as students of the vocational schools.

Technological development of the vocational schools, which are amongst the institutions training qualified staff, as well as making them comprehensive educational institutions is considered as significant. The necessity of making vocational schools well-equipped in terms of their both teaching staff and infrastructures so as to train qualified staff that business world needs takes an important place amongst contemporary educational arguments. Undoubtedly, the use of state of art teaching tools and materials in educating the members of profession trained in short time of two years in the vocational schools will contribute to the training of qualified members of profession envisaged significantly. So as to make this happen, it can be argued that vocational school instructors in order to have to be able to keep up with the developing technology, make use of state of art teaching tools and materials as well as have the qualities to produce special purpose teaching tools and materials when necessary offer courses within vocational schools. Within this scope, the levels and the situations of the use of state of art teaching tools and materials of the teaching faculty members within vocational schools have been included in this research. The objective of this research is to find answers to the question of "what are the views of the students as well as teaching faculty members regarding the levels of the use of teaching materials of teaching faculty members within vocational schools?"

Descriptive method has been used in the research. The universe of the study consists of the students and teaching faculty members offering vocational courses at Ahi Evran University; while the paradigm of the study consists of 566 second grade students and 74 teaching faculty members determined by suitable paradigm method. As data collecting instrument, five-point likert questionnaire has been used. The data collected have been entered to SPSS-15 package software, and frequency, percentage distribution and arithmetic means have been found.

The use of materials of the teaching faculty members are at low levels according to students' views. For example, according to students' views, electronic board is used never by 90.5%, rarely by 5.5%, sometimes by 2.1%, often by 1.1%, always by 0.9%. However, it is worth noting that teaching faculty members use flash memory often in addition to the use of board and printed materials.

According to the teaching faculty members, it is also possible to mention the presence of the factors preventing the use of recent technological materials at the desired level. Among those factors are electronic board's being considerably recent, rare and unknown by the teaching faculty members. Moreover, the teaching faculty members consider the use of certain materials unsuitable in their courses. The percentages of these in question are as follows: televisions and camcorders by 44.6%, cameras by 31.1%, overhead projectors by 27%, opaque projectors and 3D materials by 24.3%. As the result of this, they have stated that they do not use those materials in question during their courses.

According to these results, it is possible to put the teaching tools and materials and technologies from the least used to the most used by the teaching faculty members in their courses as follows: electronic boards, televisions, opaque projectors, camcorders, overhead projectors and their transparency sheets, cameras, 3D materials, calculators, photographs as well as abstract and visual symbols, pictures, computers, projectors, flash memories, printed materials and boards.

Teaching faculty members have reached the common ground that certain teaching tools and materials are not suitable to be used in the courses and/or not available in the schools. However, not only workshops and laboratories but also the classrooms used could be equipped with state of art technologies, since vocational schools train professional staff in a short time of two years. When the processual characteristics of the higher education as well as applications for constructivist approaches are considered, the necessity of the development of perception and thinking abilities automatically appears. In terms of the development of those abilities, unstructured content as well as teaching tools and materials envisaged to provide this -except for the books prepared- should inevitably be organized by teaching faculty members in line with educational objectives. It is necessary to provide opportunities encouraging self-development for teaching faculty members in material design and development. This is because of, the fact that teaching faculty members have the tendency to make use of teaching materials according to students' views, a more qualified and effective education should be provided by enabling this tendency to become conscious applications.